

6681

2den Beh. af Lovf. om Livsfor-

ligt, om muligt at faae den ført igjennem. Jeg vil for mit Bedkommende kunne gjøre store Offre med Hensyn til Lovens Enkeltheder, naar kun ikke nogen af dens Grundsætninger bliver bragt i Fare, for at kunne være sikker paa, at den kan føres igjennem og komme ud i denne Samling. Det er imidlertid Noget, jeg ikke kan have nogen bestemt Mening om bedre end de Herrer, hvorvidt det er nødvendigt i den Anledning nu at gjøre noget Offer, og jeg skal derfor ganske henstille til de ærede Forslagsstillere, hvorvidt de føle sig bevægede til at fravalde deres Forslag. Hvis de ikke fravalde dem, vil jeg for mit Bedkommende ganske vist stemme for dem af disse Forslag, jeg finder at kunne anbefale, og skal nu tillade mig at udtale mig om de enkelte Forslag, idet jeg kun i al Almindelighed skal gjøre den Bemærkning, at jeg har faaet det aldeles bestemte Indtryk, at alle de tre Herrer, der have stillet Ændringsforslag, have gjort det af sand Velvilje for det foreliggende Lovforslag. Saaledes har jeg opfattet dem, og jeg troer, at det ligger ganske tydeligt for Dagen. — Der er endeel af disse Forslag, som jeg har Betænkkeligheder ved, rimeligvis fordi jeg har lyslet saameget med denne Sag og maaskee derved er kommen til at see Vanskeligheder ved det forelagte Forslag, som kunne være indgaaede de Herreris Opmærksomhed. Jeg beder derfor ogsaa om, at de Modbemærkninger, jeg har at fremsætte imod enkelte af dem, maae blive modtagne med den samme Velvilje, hvormed jeg er overbevist om, at Forslagene ere stillede. Forslaget under Nr. 1, der er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), troer jeg er et rigtigt Forslag. Jeg skal tillade mig at sige hvorfor. Jeg troer for det Første, at det er rigtigt, fordi det ikke indholder Andet end en forstandig Udbilling af den Grundsætning, der er nedlagt i selve Lovforslaget, at nemlig Risicoen ikke maa gaae udover noget Bist. Naar Lovforslaget siger, at en Mand kan forsikre sig paa samme Tid

og Forsørgelses-Aust. af 1871.

6682

for 10,000 Rb. een gang for alle eller 2,000 aarligt i Overlevelsesrente, saa er det i mine Dine urigtigt, saasnart man slaar det saaledes fast, at ikke en Formindbælselse i et af disse Tilfælde skulde kunne tilvejebringe en Forsøgelse i det andet, thi naar man ophæver den Risiko, man paafører Staten ved at tilstede Tegning af indtil 2,000 Rb. Overlevelsesrente, og ned sætter den til 1000 Rb., saa er det klart, at Staten kan vove noget Mere paa den Paagjældendes Liv; men dertil kommer, at for dette Mere, Staten kan vove, sikker den sig en Erstatning, nemlig gennem Bestemmelsen i § 14, hvormod Forslaget under Nr. 13 handler, idet den nemlig giver Myn- dighed eller rettere Forpligtelse til i et saadant Tilfælde at tage forhøiet Præmie. Der er altsaa for Staten som Garant for Anstalten aldeles ingen Fare forbunden med at indrømme dette. Dertil kommer, at jeg troer, at det vil vise sig for alle de Herrer, som ere noget nøiere bekendte med vore Forretningsforhold, at det er en meget vigtig Ting for ikke faa Forretningsmænd, at de kunne forsikre deres Liv for større Beløb. Dette gjælder ikke alene om rige Folk. Det er efter min Erfaring ikke sjældent, at navnlig Imaa, begyndende Kjøbmænd og Fabrikanter, som erhverve sig Credit og for den maae stille en Sikkerhed for det Tilfældes Skyld, at de skulde døe, søge en Forsikring, som de maae ønske at kunne gjøre større end 10,000 Rb. Jeg troer ogsaa, at et saadant større Beløb ikke vil være saa sjældent at anvende paa Forsikringer i det Tilfælde, som det ærede Medlem sidst nævnte, naar nemlig en Mand har flere Børn og vil sikke hver af disse en Capital for det Tilfælde, at han skulde døe. Har han flere Børn og vil kun sikke dem en Capital hver af 4 à 5,000 Rb., vil man see, at det meget let kan gaae op til en Sum, der er større end 10,000 Rb. Endelig for det Tredie synes det mig, at det vilde stemme med Rigsdagens almindelige Grundsætninger at gjøre lige Ret mod Alle, at man netop